

רע"פ 62/20 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 62/20

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

ה牒:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד בע"פ 2361-05-19 מיום
19.11.2019 שניתנה על ידי כב' השופטים: י' שפסר,
ש' בורנשטיין ו-ח' טרס'

בשם המ牒:

עו"ד צמח גריין

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (сан הנשיא י' שפסר והשופטים ש' בורנשטיין ו-ח' טרס) בע"פ 2361-05-19 מיום 19.11.2019, בגדירו נדחה ערעור המ牒 על הכרעת דין ועל גזר דין של בית משפט השלום ברכਮלה (сан הנשיא מה' מזרחי) בת"פ 17-06-06 48793 מיום 20.12.2018 ומיום 21.3.2019, בהתאם.

2. נגד המ牒 הוגש כתוב אישום הכלול שבעה אישומים שונים המיחסים לו שורה של עבירות מי שביצע בין השנים 2007-2011 כלפי שתי אחיות קטינות בטרם מלאו להן 14 שנים (להלן: המתלווננות).

עמוד 1

כעולה מכתב האישום, השתיים נהגו להגיע לבתו של המבוקש מעט לעת, בין היתר על רקע יחסן החברות של אחת מהשתים (להלן: ב') עם בתו.

במסגרת ארבעת האישומים הראשונים בכתב האישום מתוארים מעשים מגונים שביצע המבוקש על-פי הנטען באחותה של ב' (להלן: א'); ואילו שלושת האישומים האחרונים מתוארים מעשים מגונים שביצע על פי הנטען ב-ב' עצמה.

על-פי הנטען באישום הראשון, הורה המבוקש ל-א' במספר הזדמנויות שונות להגיע לסלון ביתו לאחר שיתר בני הבית נרדמו. מעהגעה לסלון הבית, ליטף המבוקש את גופה – ובכלל זה את החזה ואת איבר מינה, ובחלק מהמרקם דרש ממנו לפשט את בגדייה. לעיתים אף ביקש המבוקש מ-א' ליטף את גופו, את ישבנו ואת איבר מינו, תוך שהוא פשט את בגדיו.

כעולה מהאישום השני, באחד מימי השישי שבשנת 2008 או בסמוך לכך, לנו המתלוננות בבתו של המבוקש.

לאחר שיתר בני הבית נרדמו, נותרו המבוקש ו-א' לבדם בסלון. או אז שאל המבוקש את א' "אם הוא שער בבטנו", כלשון כתוב האישום, ומשהשיבה בחיווב, שאל אם ברצונה לראות איזור בגופו "החלק משערות", חשף בפניה את איבר מינו והניח את ידה על איבר מינו.

בהמשך, הוביל המבוקש את א' לחדר השירותים, שם הורה לה לעמוד מאחוריו ולאחוז באיבר מינו החשוב תוך שగבו מופנה כלפיה – והיא עשתה כן.

על-פי הנטען באישום השלישי, הסיע המבוקש את המתלוננות לbijתו במועד שאין ידוע מדויק, ובדרכו לbijתו עצר עמן במשרד. בהגעים למשרד, הורה המבוקש ל-ב' להמתין באחד מחדרי המשרד ולציר. מש-א' נותרה עמו ביחידות משרד, ליטף אותה המבוקש מתחת לבגדיה בבטנה, בגביה ובחזה.

על-פי המתואר באישום הרביעי, במהלך שנת 2010 או בסמוך לכך, נסעו המתלוננות עם המבוקש ברכבו לכיוון ביתו. א' ישבה במושב הרכב הקדמי לצד המבוקש, אשר במהלך הנסיעה ליטף את רגליה באיזור איבר מינה מעל לבגדיה.

במסגרת האישום החמישי נטען כי במועד שאין ידוע בבדיקה הסיע המבוקש לבתו את ב', אשר התיששה לצד במושב הרכב הקדמי. במהלך הנסעה, נגע המבוקש בירכיה של ב', מתחת לחצאייה, ליטף אותה בבטנה וניסה להרים את חולצתה. בתגובה, דחתה ב' את המבוקש באומרה כי הגיעו לא נעים לה.

על-פי הנטען באישום השישי, באחד מימי חופשת הקיץ, הגיעו ב' למשרד של המבוקש על-מנת שייקח אותה לבתו לבקר את בתו. המבוקש הורה ל-ב' להתיישב לצדו על שולחן משרד, נגע ברגליה, הכנסיס את ידו מתחת לחצאייה ונגע בירכיה לכיוון מפשעתה. משזו אמרה כי הגיעו של המבוקש אינם נעים לה – גיחר זה האחרון, המשיך לגעת ברגליה מתחת לחצאייה, וניסה לדוגגה תוך שהכנסיס את ידו מתחת לחולצתה. בתגובה, קמה ב' ממקומה ויצאה מהמשרד.

בהמשך, נכנסה ב' לרכבו של המבוקש והתיישבה במושב האחורי של הרכב, חרף בקשתו כי תתיישב לצד במושב הקדמי. בהמשך, במהלך נסיעתם, ניסה המבוקש לגעת ברגליה של ב' תוך שהוא מושיט את ידו לכיוונה במספר הזדמנויות שונות כאשר עצר את רכבו ברגע זה.

לבסוף, על-פי המתואר באישום השבעי, במהלך משחק "מחבאים" שיחקו בתו של המבוקש ו-ב', אמר המבוקש לו זו האחרונה להתחבא מתחת לשונית מיטתו – שם שכב בבדיו התחתונים בלבד.

משה提'שה ב' לצד רגלי המבוקש מתחת לשמייה, פיסק את רגלו, משך אותה לבין רגלו – וקרב את פניה לאיבר מינו תוך שהוא נוגע באיברו מתחת לתחתוניו באחת מידיו.

3. בגין מעשים אלו יוחסו למבקר ריבוי עבירות של ביצוע מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים לפיקוד סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) וגרם מעשה מגונה לפי סעיפים 350 ו-348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק.

4. בהכרעת דינו המפורטת והמנומקת של בית משפט השלום, המשתרעת על פני למעלה מ-100 עמודים, הורשע המבוקש באربע האישומים הראשונים שבכתב האישום בגין המעשים אשר נתען כי ביצע ב-א'; וזוכה מהעבירות שיוחסו לו בגין המעשים שנטענו כי ביצע ב-ב' במסגרת שלוש האישומים האחרונים שבכתב האישום.

בבית משפט השלום קבע כי די בעדותה "המהימנה והאמינה" של א' ובחזקם הראיתיים הרבים לגרסתה כדי להרשיע את המבוקש בעבירות אשר נתען כי הוא ביצע בה.

אשר ל-ב', ציין בית המשפט כי הוא אינו סבור שגרסתה שקרית, אולם לנוכח פרק הזמן הרב שהלך מאז ביצוע המעשים הנטענים ועד למועד מסירת גרסתה, ולנוכח הידרדרן של ראיות אשר עשוות לחזק את גרסתה, קיים ספק אם המבוקש אכן ביצע בה את המעשים המזוהים לו בכתב האישום.

5. בಗזר דין, עמד בית משפט השלום על מדיניות הענישה הנוגנת ביחס לביצוע עבירות דומות, ועל חומרת מעשי המבוקש-אשר פגע ב-א' מספר פעמים רב. בכלל זה הודגש כי המבוקש ניצל לרעה את יחסיו האמון אשר שררו בין משפחתה המתלווננות, את האמון שרכשה א' עצמה כלפי, ואת תמיונתה.

לאחר שהתייחס בין היתר לעוצמת הנזק והפגיעה שגרם המבוקש במתלוונת, ולנסיבות האישיות המקלות, גזר עליו בית משפט השלום עונשים של 48 חודשים מאסר בפועל; 9 חודשים מאסר על תנאי לביל יבצע עבירות מין במשך 3 שנים; וחיבור בתשלום פיצוי עלי 100,000 ש"ח ל-א'.

6. המבוקש ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד על הכרעת דיןינו וגזר דיןו של בית משפט השלום, אולם במהלך הדיון חזר בו מערעור על הכרעת הדין בהמלצת בית המשפט.

7. ערעור המבוקש על גזר הדין נדחה בפסק דין של בית המשפט המחוזי מיום 19.11.2019.

נקבע, כי לנוכח חומרת מעשי המבוקש והפגיעה הקשה שהסביר ל-א', אין מקום להתערב בגזר דיןו של בית משפט השלום. זאת, חרף נסיבותיו האישיות של המבוקש, ובשים לב לכך שלא הביע חרטה על מעשייו.

בשותי פסק הדין, נדונה בבקשת המבוקש שלא להתייר את פרסום פרטיו המזהים. זאת, בעקבות קביעת בית המשפט המחוזי (השופט ע' קובו) בע"ח 45562-03-19 מיום 25.6.2019, לפיה משהורשע המבוקש, גובר האינטרס הציבורי בפומביות הדיון על פני זכותו

לפרטיות, אולם עד להכרעה בערעור על הכרעת הדין יפורסם שמו של המבקש בלבד – מבלי שיפורסמו מקום מגוריו, מיקום משרדו ותמונהתו.

בית המשפט המחוזי קבע כי משוחרר בו המבקש מהערעור על הכרעת הדין "אין כל הצדקה להוראות על המשך תוקפו של איסור הפרסום החלקי". על כן, ובשים לב לעמדת המשיבה כפי שהוצגה בפניו, הורה כי בנוסף לשם של המבוקשנית יהיה לפרסם את תמונהתו ואת שם היישוב בו הוא מתגורר – ואילו יתר פרטי המזהים, לרבות אלה הנוגעים לבני משפחתו ולמתלווננותו, יותרו חסויים.

8. מכאן הבקשה שלפני למתן רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי. בד בבד עם בקשה זו, הגיע המבקש בקשה לאיסור פרסום פרטי המזהים, מלבד שמו, עד להכרעה בבקשתה.

במסגרת בקשתו למתן רשות ערעור, שב המבקש ומוללה טענות כלפי מצאי עובדה ומהימנות שקבע בית משפט השלום בהכרעת דיןו, תוך שטוען כי יש לזכותו מהביעות בהן הורשע. זאת, חרף העובדה שכאמור חזר בו מהערעור על הכרעת הדין במהלך הדיון בפני בית המשפט המחוזי.

לצד זאת, טוען המבקש כי העונש שנגזר עליו מחייב עמו יתר על המידה. בכלל זה נטען, בין היתר, כי העונש שנגזר עליו חורג ממידיניות הענישה הנוגאת ביחס למקרים דומים, וכי בקביעת עונשו לא ניתן משקל מספק לנטיותיו האישיות המקלות.

9. דין הבקשה להידוחות.

כידוע, כידוע, רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד בהם מתעוררת סוגיה משפטית החורגת מעניינו של המבקש או במקרים בהם קיים חשש לעיוות דין מהותי או אי צדק קיצוני שנגרם לו.

יתירהמזהאת, ככל רשות ערעור בבקשת רשות ערעור המופנית כלפי גזר הדין לא תינתן אלא במקרים שבהם ניכרת סטייה משמעותית מרמת הענישה המקובלת בנסיבות דומות (reau פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל(31.12.2018)).

עוניינו של המבקש אינו נמנה עם במקרים חריגים אלו.

10. משחררובה המבקש שמערעור על הכרעת הדין בפני בית המשפט המחוזי, הרישלאנית עוד להעלות טענות בעניין הרשותם לגאלול שלישי" (ראו גם:reau פ 4719/18 לבן נ' מדינת ישראל (27.6.2018)).

11. זאת ועוד, העונש שנגזר על המבקש מבטא היטב את חומרת מעשיו, ואין מקום להקל עימיו.

בבית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הרבה הגלומה בעבירות מין המבצעות בקטינים, אשר יש בהן כדי להסביר פגיעות להם פגיעות נפשיות חמורות העולות ללחותם לאורך כל ימי חייהם ולהקשות על תפקודם השוטף (ראו למשל:עו פ 2433/18 פלוני נ' מדינת ישראל(2.12.2018)).

במקרה דין, המבקש פגע פעמי אחר פעם ב-א', תוך שניצל את האמון שנייתן בו ואת יחסיו החברות שבן אחותה לבתו על מנת לשחות עמה ביחסות ולבצע בה את זמנו.

בנסיבות אלו יש כדי לмотט את האמון הבסיסי ביותר הנוחץ לקיומה של חברה בריאה, המועוניינת לאפשר לילדיה מרחב מחייב וב吐תו וח"י חברה פוריים ותומכים. שחררי, כיצד נלמד את ילדינו לבתו האחד בשני אם הדמיות הבוגרות בחיהם אין ראות לאמון בסיסי זה?

סוף דבר, הבקשה נדחתת. 12.

ممילא, הוראות בית המשפט המחויז באשר לפרסום פרטי המבקש תיויתרנה על כן.

ניתנה היום, ט' בטבת התש"ף (6.1.2020).

שיפט
